

במעט גשם

לנקות מרוב ממוצפי קיץ,
לשים זפת על גג, להחליף רצף שבור
ולהצדיע לפועל הזמן
בהצדעה צבאית מרשלת,
לפאח נדרי קיץ אחרונים
בגרעיני התמונה והאכסית,
לראות שלט שקתוב עליו
"חקרה לעבוד נתונים"
ולצחק בקול רם,
לשמע צעדים חולפים
ולא לראות פנים

וכמו שופט, להפריד
בין רגש ובין חק, במאמץ גדול
ובוצת אפים, כמו בכל עבודה קשה.
ובלילה לראות את הפוכבים
שהם אבנים שרצו לרגם אותי ונעצרו
וביפים קפאו בקרום
עד יום מותי.

אחר כך לנשם ולנשם,
תרגילי נשימה של גבעות ושלי,
במעט גשם.

יחודה עליה

חזל טוב... חזל טוב

י מ י ה ו ל ד ת

25.10. מירון וינקלר

26.10. אוהד דיבולט

27.10. לילה הרט

יאיר וולר (נכד לבית מיכאל כהן)

קמע דיבון

דור גדליזון

28.10. אור ארן

30.10. ברק בן-רשף

31.10. נורברט כהן

יוחנן בלר (נכד לבית טנא)

*****

י מ י נ י ש ו א י

25.10. הילה ויהודה יהודה

26.10. שלומית והרי לפשיץ

מיקי ויהודה עדר

27.10. שרונה ודוד מרשיאנו

אביטל ואיסר נוימן

שר וג'וש קשדן

29.10. עמליה וגיל לויזן

30.10. פרנקי ופיל גליק

*****

מה נשמע ?

אני מקווה שתסלחו לי, אבל השבוע הצלחתי למצוא אך ורק נושאים חיוביים, איך דבר שאר הגליון ימלא את החסר....

* אם בכל שנה חיכינו לרוחות הסתיו כדי לפזר את סכך הסוכה המרכזית ו"חומרי הבנייה" נערמו בצדי הדרך עד לחג הבא - לא כך היה השנה. כבר למחרת החג הגיע צורת הנוי המתוגבר עם "ציוד כבוד" וסילק באלגנטיות צנורות ועמודים וענפים - עד עלה האקליפטוס האחרון.

* לפני שבוע התבשרנו שיש קלטר (דפדפת) חדש/ה במדף שעל יד המזכירות ושמו "תקוני נגרות". רצתי להרשם, ומצאתי 32 (!) שמות. התנחמתי במחשבה שברודאי יספיקו לתקן את הרשתות אצלי לפני עונת היתושים הבאה--- וראו זה פלא - עוד באותו היום הגיע אלי ג'וני פ. ושוליתו רביצע את הדרוש.

* ג'וני הוא נגר-לעת-חופשות זה 20 שנה. נדמה לי שגם מקס מ. כך - וכמובן השבוע כבר יחזרו לעסוקיהם הרגילים, אולי כמה מ"משתמטי-ציפורה" וימלאו את החסר?

* ממקור מוסמך נמסר לי כי בשבת-סוכות עלה מספר המבקרים ב"קטארפט" לשיא חדש. 570 תאורי-שיט הגיעו לחופי הירדן ההררי, זנראה שסיפקנו את כולם. (להזכיר לכם שלפני סלילת הדרכים בעקבות ה"הידרו" הגיע לחופי הירדן ההררי קומץ הרפתקנים בלבד).

* תחלופות בעבודה:
רות רחמני התחילה לעבוד, בינתיים חלקית, כמזכירה ב"מתכות גליל-עליון" ("שלוחה" לשעבר). שרה ד. המירה את עבודתה מה"לינה הכפרית" לגיל-הרך.

* הערה מ"אשת המשקעים" שלנו, אלזה ב-ח, המכינה זה 20 שנים את מד-הגשם המופיע כל חורף על לוח המודעות, ומעדכנת אותו בחריצות:
"הגענו לסוף אוקטובר ועוד לא ירד היורה. כבר שנים רבות לא קרה שהגשמים הראשונים מאחרים כל כך, אפילו לא בשנות הבצורת האחרונות" נו טוב, מורה שלנו לגאוגרפיה אמר פעם: בארץ שלנו איך דבר כזה - "עונה נורמלית". מתאים לנו....

שבת שלום(סוף סוף בלי חג שמח)

אנגה.

דו"ח ביניים

לפני ארבעה חודשים נשאלתי אם אני מעוניינת למלא את התפקיד של מקשרת לגיל המבוגר. לא היה ברור לגמרי במה כרוך התפקיד, לכן החלטתי תחילה לשוחח עם הוותיקים, כדי להבין מהם מה הצרכים שלהם. עדיין לא הספקתי לשוחח עם כל אחד, אבל בכוונתי לעשות כן.

אחרי שביקרתי במספר קיבוצים וראיתי מה נעשה שם למען הוותיקים, וגם בעקבות שיחות כאן, אני רואה שקיים צורך לבן-אדם שאפשר לפנות אליו במקרה של מחלה, בדידות, או סתם בתור אוזן קשבת.

בנוגע לבעיות טכניות ומעשיות תידרש תקופה מסוימת לשם ארגון, אבל יש תקווה שבמשך הזמן נגיע לסידורים טובים יותר כדי לספק עזרה בגינון, אחזקת דירות וכו', במיוחד לוותיקים הגרים בגפם ואין ביכולתם להסתדר לבד.

התחלתי לטפל גם בנושא העבודה, ומעניין למצוא, אחרי סיבוב בענפי המשק והשרותים, שקיימות אפשרויות רבות להעסקת ותיקים בשעות עבודה גמישות - מלבד המפעל, שהוא באחריות של יוסי כ. אנחנו גם מתכוונים לפתח מספר שטחים לעבודה, בתקווה שיהיו מגוונים ומעניינים.

אנשי המרפאה מטפלים בבעיות בריאות, ובמידת הצורך יוצרים קשר איתי. אם יש לוותיקים הצעות לגבי נושאים נוספים שכדאי לכלול בשטח הפעולה שלי. אשמח לשמוע. יש לי משרד בחדר העבודה של העובד הסוציאלי (בימים שהוא איננו) ואפשר להתקשר אלי שם.

הלין טלברג

סוף עונת הרחצה

סוגרים את הבריכה.

המים קרים מדי,

חוזרים ללימודים

והאורחים כבר לא דופקים בשער. בקיצור הסתיו מה העונה:

אך בלי מספר מילות תודה והוקרה אי-אפשר לעבור לסדר היום.

אז - בשמי רבשם כל השחינים והמתרחצים הקבועים מכל גיל:

בראש יראשונה לשרית רורד, כל אחד בתפקידו, המון תודה.

על הבריכה הנקייה תמיד, מסודרת, מטופחת ובטוחה. היה פשוט נהדר.

כמובן, תודה גם למצילים-מצילות המחליפים, ובראשם פיל,

לתורנים בשבתות ובחג, לנויניקים ששמרו על הקיים, ולאריק ל.

שעדיין יש לו יד בנושא. ולא נשכח את סדרני העבודה שניסו להקפיד

על הרצף היומי.*

למי שבקושי הפסידה כמה ימי שחיה מהתחלת העונה ועד סופה, תרשו לי להגיד

שבריכת השחייה שלנו היא אולי המוסד היחידי במשק ששומר על רמה גבוהה

של תפקוד במשך השנים. חבל רק, שלא יותר חברים מנצלים נכס יקר זה.

בתקווה להתראות במים הכחולים גם בקיץ הבא, אל ת

במידה ושכחתי מישהו, אני מבקשת מראש סליחה ומחילה.

האם ישנה הסכמה?

לפני מספר שבועות העיר אותי צלצול הטלפון ביום שבת בשעה ארבע לפנות בוקר. על הקו היה בני שי, שביקש שאבוא לקחת אותו הביתה מבית החולים, לאחר שהוא נפצע בתאונת דרכים. למזלו ולמזלנו הוא לא נפגע באופן חמור, אולם המרחק היה קטן מלמדוד.

עוד בטרם התגייס, אחזה בי חרדה בפני שני גורמים, שעלולים לצרף אותי לחוג ההולך וגדל של אבות שכולים. האחד, פליטת כדור... והשני תאונת דרכים. בנינו מבליים את זמנם בצבא באמונים מפרכים, ובטוחון שוטף מלא בסכנות יומיות. בהגייסם הביתה מחפשים דרכי מפלט מהעומס הבלתי פוסק שהם נתונים בו. אולם מצד שני הם מלאים מרץ ועדיין נמצאים בהילוך גבוה. לכן השחרור מהלחץ מתבצע או בפאב ולאחר מכן נסיעה לבקר חברים ביישוב אחר, או בנסיעה לביקור חברים ובילוי אל תוך הלילה. בכל מקרה החזרה הביתה מתבצעת בשעות הלילה המאוחרות, ומלווה בירידה בערנות. מכאן הסכנה הנשקפת להם עולה בצורה חדה עקב העייפות המצטברת שאוחזת בהם.

זכור לי היטב שרותי בצבא, ואם אנחנו, החב'רה, לא יכולנו לנוח ולהרגע ביום שישי בלילה. אך להבדיל אלף הבדלות, אנחנו התפרקנו על ידי ריקודים, שיחות אל תוך הלילה, או בילוי בחדר עם החברות. לא היתה לנו האפשרות לקחת רכב ללא הגבלה ולא אחז בנו הצורך.

לכן, בחיפוש פתרון לבעיה לא יכול אני לעלות על הדעת כל פתרון הולם אלא ל א ס ו ר ע ל ב נ י נ ו א ת ה ש י מ ו ש ב ר כ ב ב י מ י ש י ש י ב ל י ל ה.

נכון, זה נשמע צעד קיצוני למדי, אך בנינו יקרים מאוד, ואם הם לא מצליחים להכיר בסכנה הטמונה בנהיגה במצבים אלה, אז אין ברירה. אנחנו, ההורים, צריכים להחליט עבורם.

אתם בוודאי זוכרים את בני איילת השחר שחזרו הביתה לאחר בילוי אצלנו, זה זמן רב שהמזל משחק לטובתנו, אך זה לא יכול להימשך, וצפויים לנו ימים נוראים, אם לא נפעל להקטנת הסכנה בצורה החלטית.

לכן אני פונה אליכם חברים, הורים, אחים, וסבים לשים קץ לחרדות שלי, ואני בטוח גם שלכם.

בברכה,

ברוס ויטהם

נ.ב. אני מצפה לשמוע תגובות להצעה הנ"ל

מקשת רחבה של הארכלוסיה.

ואם יש פתרונות פחות קיצוניים - אדרבא.

א' בחשוון תשל"ו (1975)

גב' לרסי אפטרות

ב' בחשוון תשל"ט (1978)

גב' אסיה נמנוב

נר זכרון

ה כ צ ע ק ת ה?

מילה יפה "הכצקתה", והיא לקוחה ממאמרה של ציפורה "בענייני עבודה". יש במילה משהו מאימת הימים הנוראים. ימים של חשבון נפש שכל אחד צריך לעשות. בינו לבין המקום, ובינו לבין חברו. ואת שניהם יש לעשות ביושר ובהגינות, והכי חשוב בהתחשבות.

אתחיל בדברים שבהם אני מסכים עם ציפורה, כן, אני חושב שיש לעבור למסגרת עבודה שבה יוגדרו ימי העבודה שנדרשים מחבר וימי החופש השנתיים שלהם הוא זכאי. וכן, אני חושב שהדבר הכרחי ושבליעדי לא נשכיל לבנות בקבוץ של היום מערכת מסודרת ומתוקנת של יחסי חבר מערכת. אבל, וכאן אני מגיע לאי-ההסכמות, מה לכל זה ולמערכת ההכללות הגסות והלא מוכחות שציפורה העלתה במאמרה? (ומרגע זה בכל פעם שבו מופיעות מרכאות במאמרי הן ציטוטים ממאמרה של ציפורה) בואו נבדוק את "העובדות" שמעלה ציפורה, "יש, כנראה מספר מסויים של חברים שהם מין "סטודנטים חופשיים". רוצים עובדים לא רוצים לא עובדים". "ישנם כאלה שעובדים מספר ימים בשבוע ובשאר הזמן איש אינו יודע מה הם עושים". נדלג על נושא העצלנים הכרוניים, ונמשיך ל"עובדה" הבאה - "דווקא צעירים לא מעטים מרשים לעצמם לא לעבוד כלל". אחר כך הופכים אותם צעירים לא מעטים ל"אותו מספר מוגבלי" שמנסה להנהיג כאן נורמות פסולות. ואני רוצה לשאול את ציפורה בלי להכנס לאווירת הדבר הוא נכון, כי כך אומרים כולם. על מה אנחנו מדברים, על "מספר מסויים" על "צעירים לא מעטים" או "מספר מוגבלי".

האם לדעתך באמת בסדר לבסס מאמר רציני על עובדות מוכללות כל-כך שמטרתן להלהיט את היצרים, והעיקר את הרי יודעת שאני יודע היטב לקרוא מאמרים. ובודאי אינך מתארת לעצמך שנעלם מעיני שבעצם אינך מתנגדת עקרונית לתופעת האנשים שחיים על-חשבון הצבור, כי את הרי נותנת לכך לגיטימציה במאמריך (ציטוט) - "כל זמן שהיו במשק שניים שלושה אנשים שחיו על חשבון הצבור - באמתלה זו או אחרת - איך שהוא ספגנו את זה". אלה ה- מילים שלך ציפורה, זאת אומרת שזאת איננה תופעה חדשה כלל, והיא קיימת מזמן ושנחנו "מסתדרים" איתה. כאן הנקודה העקרונית שלך מתחילה להסתבך. כי היום הקבוץ שוב איננו הומוגני כמו פעם, וקיימות שכבות והתרבדויות חברתיות ולכל אחת מהן ישנם שניים או שלושה כאלה שהיא מוכנה לקבל, איך קראת לזה, נצלנים לגיטימיים. אז מה, את באמת חושבת שבהשלושה הראשונים יותר לגיטימיים מאלה של היום. ומה בדבר החובה שמוטלת עליך לברר היטב לפני שאת מפרסמת משהו ולבדוק האם האנשים שאת פוגעת בהם באמת חטאו. החיים והמרות ביד הלשון אמרו חז"ל, ועוד אמרו "פוסל במומו פוסל". הדבר האחרון שהייתי רוצה בו שתוכנית מערך העבודה תתקבל מתוך אווירה של הרגשות רחוב ואספסוף. יש הבדל גדול בין לחץ צבורי והוקעה. במאמר של ציפורה היתה אווירה של עריפת ראשים, וציפורה היתה מספיק ספציפית כדי שכולנו נדע למי היא מתכוונת בלי שתנקוב בשמו. ואני חרד באמת, משום שאחת הסיבות שאני בעד תיקון ביחסי חבר ^{צרכי} נובעת מתוך כך שאני חושב שיש לנתק את מערכת העבודה מיצרי הרחוב שבו מה שמרגישים כולם הוא גם נכון.

ולבסוף ציטוט אחרון - "לדעתי בעלי התפקידים המרכזיים במשק היו צריכים לעמוד לצידה ללא פשרות. כפי שנעשה בעבר". בעבר, ציפורה, בעלי תפקידים היו אנשים דסקרטיים ש- חסים על כבודם של החברים הנתונים בידם לשבת ולחסד. פעם בעל תפקיד לא היה נותן יד וחומר במאמר מכליל כל כך ויוצא כשידיו נקיות. פעם במערכת העבודה היו מנסים למצוא פתרון כשנתקלו בבעיה במקום למצוא מי אשם. כל זה היה פעם ומאחר ושוב אין כך הדבר היום, יש לדאוג, מאד מאד לדאוג, שבמערכת השנויים שאנו עוברים ושאת ואני תומכים בהם

לא נאבד את ההומניות שלנו שבלעדיה באמת נהפוך לחברה אוכלת ינשביה. בסך הכל ככה זה בחיים, ואולי אפילו מצחיק שבעצם אני וציפורה בעד אותו הדבר אבל מסיבות הפוכות. ולעצם העניין, אל תחשבו לרגע שמה שהולך להיות עכשיו זה שהגליוטינה תחיל לעלות ולרדת, הראשים יתגלגלו מדממים לתוך הסלים ואתם תשבו כמו הזקנות בכיכר המהפכה ותסרגו. ועדה עם שיניים, שייכת לפרה-הסטוריה, מה שצריך היום ליצור ומהר היא מערכת עבודה מתוקנת ושהחבר יעבוד לא בגלל לחץ חברתי ומורא הרחוב כפי שהדבר היה פעם, אלא משום שהמערכת החדשה שכולנו נסכים עליה תחייב אותנו לקיים אותה. ולסכום אני סבור שבעלי התפקידים שבמערכת נותנים את הגבוי המתבקש לסדרנית העבודה ואפילו, לפעמים, מתערבים בענייניה למרות שאין זה מתפקידם.

דודו.

סגנו. את תשרי

בנינו סוכות, היינו אושפיזין, רקדנו בשמחת בית השואבה, אכלנו ושתינו, הרווחנו עוד שני ימי שבתון וסגרנו את תשרי.

תודה לצוות החג:-

אורלי ו, רג'י, צביה כ., תמר ה. ואלינוע.

תודה גם למארחים בסוכות ולאופי העוגות.

חן חן לילדי התלתון על ערב הריקודים והקישוט בחד"א. ותודה מיוחדת לצוות הנוי החרוץ שבנה לנו סוכה לתפארת וגם פירק אותה צ'יק וצ'ק.

ועכשיו הכונו לחדשיים תמימים של שגרה

ש ב ת ש ל ו ס

נורית.

בגין בגין

אני מניח שהרבה אנשים באו אל צפורה וטפחו על שכמה לאות הערכה על המאמר שכתבה לפני שבוע ועל שנתנה פורקן כלשהו לזעם והתסכול שהשתלט עליהם לנוכח רוח הנכאים שמשרה עלינו המערכת האחראית לכח-האדם.

אפשר בקלות להתפתות ולהצטרף לעדר טופחי השכם ואולם אחרי שקראתי את המאמר לא יכולתי להמנע מחחושה של סלידה מרוח המאמר ומהאווירה שהוא משרה. אני אפרט:

ראשית כל המאמר משרה איזו אוירה של כוחנות מין כמיהה לאיש חזק שיבוא ויעשה סדר בבלגן, זוהי כמיהה פרמיטיבית, ועמים רבים לאורך כל שנות ההסטוריה למדו כמה טראגית והרסנית היא הכמיהה למין אדם או ועדה דרקונית, שבשיטת זבנג וגמרנו יעמידו את האשמים למשפט צדק ויכניסו להם באבי אביהם. דרך אגב, סיסמת הליכוד תמיד היתה "צריך איש חזק לממשלה/הסתדרות" והעדר תמיד אהב את הסיסמאות האלה, את הקלישאות הנבובות האלה.

שנית, מדובר באשליה, בואו נאמר שתקום ועדה שתשפוט את הסורחים ועליה יוטל להחליט אם הנאשמים הם טובים או רעים, אני מניח שכולנו רוצים במשפט צדק. איך בדיוק יעמדו טיעוני הועדה, האם על שמועות או על הוכחות בדוקות, ואם כן, מי יבלוש ומי יבדוק מי עובד ומי לא? האם לנאשם מותר להביא עדים להגנתו, ואחרי הפסיקה זכותו לערער על ההחלטה באספה, ואחרי כן נצביע כולנו בקלפי, ומה קורה אם חלילה ישנם ידידים או קרובי משפחה של הנידון לעבודת פרך בין חברי הועדה? האם אין סכנה של איפה ואיפה? כמה זמן יקח עד שכל הועדה המותשת הזו תתפורר כמו שמתפורר כל דבר אחר שלא מסוגל לעמוד במבחן המציאות ומוקם על בסיס של ערימת קלישאות וסיסמאות ריקות מתוכן?

ושלישית, נמאס לי כבר מהמסכנות, מחוסר האונים, הקיטורים ואוירת הנכאים שמשרים עלינו הן מערכת רוח האדם והן המערכות הנלוות לה, גם מערכת הדיסאיפורמציה בנוגע לבטלנותם של החברים יכולה לפעמים לעצבן אותי כהוגן. קחו את משלוחי העופות לדוג-מא; מה לא אמרו עליהם. שחברים לא באים כשלא רוצים, שמשתמטים, ממש קטסטרופה. אין ספק שהיו בעיות (ודרך אגב, הן היו קיימות מאז ומתמיד) אבל אף על פי כן המשלוחים זרמו שנה אחרי שנה והלול ידע שנים יפות מאד שהתבססו תמיד על עבודתם של המשתמטים והבטלנים האלה. ולו היה התאור דומה במקצת למציאות היה הלול מתמוטט כבר מזמן. אותו הדבר לגבי חדר האוכל שאין ספק שהוא בעייתי, (דרך אגב, מאז ומתמיד היה בעייתי) אבל משום מה גם חדר האוכל זורם אף על פי שלפי התאורים כבר מזמן היה צריך להאסף אל אבותיו.

ובקשה אחרונה לקהל הצרחנים: - היות והסיסמא המושלת אצלנו היא: "אני בסדר, אבל ההוא לא בסדר" בואו כולנו ונעסיק את עצמנו בעסוק הקונסטרוקטיבי - האם אני בסדר?

ואם בכל זאת עסוקיו של הזולת פסולים בעינך, אל תרוץ לאיש החזק אלא אזור אומץ (שאין לאף אחד מאיתנו) ואמור לו את דעתך בנוגע פנים אל פנים, כי בסופו של דבר מה שישפיע על החבר לשנות את דרכיו הנלוזות הוא רק דעת קהל נחרצת, לא ועדה, לא איש חזק ולא בטיח.

בברכת חברים

אילן המאירי.

=====

ובכן, יש המשך לסיפור.

תגובות רבות מאד הגיעו אלי לאחר פרסום הכתבה. הנימה הכללית היתה דומה: "הגיע זמן שמישהו ידבר כך"; "למה לא כתבת לפני כמה שנים? אם היו עושים משהו אז - לא היינו מגיעים למצבנו היום"; אם לא נפעל מהר - יהיה רע מאד"; ועוד כהנה וכהנה.

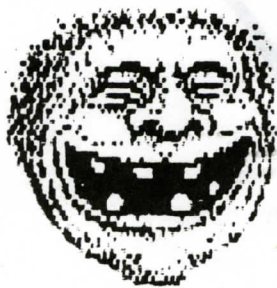
אך היו גם שתיים-שלוש תגובות אחרות ועליהן אני רוצה לכתוב, במיוחד על תגובתו של דודו, המזכיר. הוא התייחס לחבר שהצהיר על כוונתו לשבת בבית עד אשר תימצא לו עבודה בניהול. לפי דברי דודו הגזמתי מאד. אותו חבר ישב בבית ימים ספורים בלבד ואחריהם עמד, ועדיין עומד, לרשות סדור העבודה. שמעתי זאת מפי אדם נוסף וגם מפי החבר עצמו.

אם אלה אכן פני הדברים, ואני חטאתי בפרסום אמת חלקית בלבד והלבנתי פני חברים רבים, אני מצטערת בכנות ומתנצלת מעומק הלב. השתמשתי במקרה חריג כדי להצביע על ההתדרדרות במוסר העבודה. התכוונתי להראות שעל רקע המצב כמות שהוא - כל ח-ריגה תיתכן. חשבתי שבררתי את הדברים לאשורם לפני הכתיבה, אך מסתבר שלא בדקתי עד הסוף.

אבל - וזה אבל גדול: אסור שכל האמור לעיל יסיח את הדעת מהנושא עצמו. בשנים האחרונות שמענו תלונות והתרעות על מה שקורה בתחום העבודה, אך לא ראינו שיפור אלא הרעה במצב. לפעמים נדמה לי שצוחקים לנו בפנים: "דברו כמה שתרצו. אני עושה רק מה שמתאים לי ובדיוק כמה שנוח לי". מי שחושב שהגלגל יסוב אחורה בכח הרצון הטוב וה"מוסר הקיבוצי" בלבד, הריהו תמים מאד. אותם חברים שצחקו עד-כה - ימשיכו לצחוק גם בעתיד, אם לא יצטרכו לשאת בתוצאות. ויש אומרים: כן, אבל לא נשנה את אורחות חיינו בגלל "עבריינים" בודדים... לכם, רבותי, אענה: בידקו ותמצאו שהם לא כל כך בודדים ומספרם גדל עם הזמן.

בעיני הדברים ברורים למדי: כאשר הגלגלים נעים בקושי ומשמעים חריקות רמות ו-צורמות, סימן שמישהו דורש טיפול. צריך לבדוק ולהחליט מה לעשות ואיך. אסור ל-משוך כתפיים ולהתעלם ממה שקורה, כי העגלה תיתקע. בואו ונפעל בהקדם, כי בחיינו מדובר.

צפורה.

נחירה פומבית

"להיות עם חופשי בארצנו ...

(מתוך שיר עם רחוק)

חופשי לצאת לעבוד בשדות
רק עם נשק ורצוי בזוגות.
חופשי לנסוע לסייל
רק בחו"ל לא בישראל
הכן רכבך לאבן, אל תדליק אורות
אם אפשר נוע רק בשיירות
משוריין לפניך, אימה מאחור
להגיע הביתה בלי לעזור.
כי הרי "עוד לא אבדה תקוותנו"
רק יום יום אובדים זיינו
בחלקת השדה, בקרן היחוב
בדקירות בחזה, בשכונת ומכאוב.
אולי גם אנו צריכים רעב לשבות
אולי גם אנו צריכים להפגין ברחוב
אולי גם לנו מגיעות אי אלו זכויות
כמו זכות לגייסימית -- להמשיך לחיות.
להיות עם חופשי בארצנו
מבחינת הקס להורגך השכם להורגו.
כי לנו לא נותנים משפט צדק ועורך דין
לנו התובע מבצע בעצמו את גזר הדין.
באבן, בגרזן, בקילשון, בסכין
בשמו של אלה, בידי מאמין.
כי עדיין, גם לאחר שנות אלפיים,
נפש יהודי עודה הומיה
למגן עזרה ומושיע.

מועצת הצעות

בשעה טובה התחילה הוועדה לפעול, בינתיים בהרכב מצומצם (שרר, דליה ב., חנה פ.) בקרוב יוצעו עוד שמות לאיוש הצוות המלא (חמישה חברים).

ברצוננו לחדש שיטה שהופעלה כמה פעמים בעבר, והיא - לפרסם את רשימת הוועדות והתפקידים העומדים על הפרק.

שיטה זו נותנת אפשרות לכל חבר להציע, את עצמו, או כל חבר אחר ללא התחייבות מאף צד - כלומר, לא מהמציע, לא מהמוצע, ולא מהוועדה - בצורה זו, הוועדה תהנה מכך שיהיו לה יותר רעיונות לשמות.

חבר המעוניין לחוות דעה יוכל לעשות זאת, וגם החבר אשר מעוניין למלא תפקיד יביא זאת לידיעת הוועדה.

ההצעות יכולות להגיע אלינו בצורה אנונימית, ע"י פתק בתא-הדאר, או בשיחה עם אחד מחברי הוועדה.

אפשר יהיה להציע כל שם בלי להתיעץ עם החבר הנוגע בדבר, וחבר רשאי גם להציע את עצמו.

לועדה יהיה פשוט חומר נוסף למחשבה ולדיון. הוועדה תעבד ותשקול את המידע הנוסף, תסכם לפי שיקול דעתה ותפרסם את ההצעות.

מאחר ושיש הרבה עבודה על הפרק, אנחנו מבקשים מהחברים להציע את הצעותיהם עד יום ד' הבא - 28.10.

והרי הוועדות/תפקידים:

חברים לוועדות	רכז לוועדה	תפקידים
א. מזכירות (4)	החבר המבוגר	מזכיר/ה
ב. שיכון (4)		
ג. חתונות (2)		
ד. עבודה (1)		
ה. בנים (4-5)		
ו. תרבות (3-4)		

אנחנו מקווים שנוכל לקדם נושאים במהירות המרבית.

מצד החברים אנחנו מצפים לשיתוף פעולה ולנכונות להשתתף בוועדות, לקחת אחריות ולהיות פעילים לטובת כולנו.

להשתמע - שרר

(הצעות: לשרר ד., דליה ב., חנה פ.)

סביבנו

רעים

אמניר
מיחזור דל

קיבוץ כפר הנשיא
הטיית הירדן ההררי

חברת חשמל
אנרגיה מפחם

קוקה קולה/פפסי
פחיות לא מתמחזרות

חופי דרווי ושגיא באילת
פגיעה בשמורת האלמוגים

חוות הברון - זכרון יעקב
הרס הנוף

טובים

סנו
תרסיסים נטולי פראון

טבעון
הפרדת פסולת ומיחזור

חברת חשמל
מודעות והסברה

המשרד לאיכות הסביבה
כוונות טובות

עיריית פתח תקווה
הפרדת סוללות מאשפה

בתי הזיקוק באשדוד
השקעת ממון בשיפור

רשימה נוספת ועדכונים - בגליון הבא של "מסע אחר".

טירמי. ע. מנרי על דר-ירחורן

בענייני גאוגרפיה בשם
"מסע אחר".

לכתב-עת זה יש מדור ושמו
'עניינים ירוקת'.

אחרי שראה בגליון האחרון
את ה"טבלה" הצמודה,
לא התעצל, והגיב במכתב
שהעתקו מופיע להלן.

ל כ ב ו ד

"מסע אחר"

רה, לבנה 1

א.ג.

הנדון: מדורכם "עניינים ירוקות"

איכות הסביבה היא נושא חשוב. חשוב מכדי שגימיק עיתונאי זול יהיה מבוסס עליו. כך אין משרתים מסרה חיונית וחיונית. הקטע שלכם: "סביבנו, טובים ורעים", הוא רדוד, מטעה, מגוחך ודורש הרבה תיקונים ולא דוקא עדכונים. מודעות, הסברה, כוונות טובות עדיין אין בהן הבטחה לשיפור המצב.

אבל לכלול בין הרעים את אחד המעטים המיצר חשמל נקי לחלוטין, זו רעיון שמקורה כנראה בבורות. בורות, כמובן, לא תשפר את איכות הסביבה.

הנה הצעות נוספות לרשימותיכם:

לטובים: מפציץ מידע "מהימן" על מפגעים אקולוגיים.

מגבירי המודעות בנושאי מיון מוקדם של מיני פסולת.

מפעלים הממחזרים פסולת.

יצרני אנרגיה נקיה.

כל המלכלכים.

לרעים:

כל המנצלים לטובתם את "אופנתיות האקולוגיה" (נחשו מי?)

כל אלה שכוונותיהם טובות, אך מעשיהם רעים.

בב"כ

טומי עמית
כפר הנשיא

נעים! ♥ !

קופת בית

מיום 31/10/92 קופת הבית

לא תיפתח עוד בימי שבת וחג.

החלטה זו נעשתה במימון עם החיילים.

במידת הצורך החיילים יוכלו להתקשר איתי הביתה בסופי השבוע ובחגים - וכמו כן חברים שלא נמצאים בבית במשך השבוע.

תודה על שיתוף הפעולה,

גרשי א.

א*ב*ד*ה

מהמחסן המשותף של דיירי ביתנו - נלקח, נגנב, נסחב, נשאל מזרן למיטת יחיד, כמעט חדש בצבע ירוק עלים כתומים (האם פרו לדיירי הבית יש למישהו את המפתחות?)

אז הואיל נא להחזירו, אנחנו זקוקים לו מאד.

דרך אגב, אי שמכת הפוך מצאנו - תודה למחזיר

ובתקווה שגם המזרן יגיע במהרה.

צביה ק.

לידיעת הצבור

שינוי בזמני יציאת אוטובוס קו 845 בימי ראשון בשבוע.

החל מיום א' 25.10.92 תוקדם בימי ראשון בשבוע יציאתו של האוטובוס הראשון

בקו 845 מקרית שמונה לשעה 05.15

שינוי זה יבוצע על מנת לאפשר לתושבי האזור המשרתים בצה"ל במרכז ודרום הארץ להשאר במוצ"ש בבית, ועם זאת להגיע בזמן לביסוס.

אל: אצא
מאת: שבי את ראובן

הנדון: ארוחת צהריים בטיוול ליופן

לפניך תפריט ארוחת-הצהריים שתוגש לך במסעדת "סופ-פרישמן" בטיולת תל-אביב.
הנך מתבקש לבחור מנה אחת משלושת המנות הראשונות, אחת מהמנות העיקריות ואחת מששת התוספות ולסיום בחירה בין סלט פירות או משקה חם.
שתיה קלה תוגש עם הארוחה.

עכשיו לבחירה, סמן/י את הבחירה שלך:

מנה ראשונה

מוסקה
בושה פטריות - בצק עלים ממולא פטריות
פחזניה ממולאת בתפוחי-אדמה ופטריות

מנה עיקרית

בשר צלי
שניצל
קורדון בלו - חזה הודו ממולא
קבב מזרחי
שישליק
דג סול ברמניה

תוספות

תפוחי אדמה אפויים בחנור (חתיכות)
צ'יפס
אורז מאודה
אפונה עם נענע
גזר מתוק ושזיפים
סלט חסה / ירקות

לקינוח לבחור בין השניים:

סלט פירות
שתייה חמה

אבקש להחזיר אלי לתא הדאר את בחירתך ^{10/10} ~~ב-10/10~~ ת"ד מס' 39.

בתודה ובתיאבון.

שבי את ראובן

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

=====

- * At last we have a complete working week - without fasts and feasts. Much as I like the Yomtovim, it is nice to get back to routine.
- * The Sukkot holidays brought masses of people to the Kataraft boats on the Jordan. with a record number on Shabbat last - 570... and nobody was left behind.
- * The first rains are already a bit late this year (which is not bad for the cotton-pickers, who have just started picking), but let's hope we are not returning to the drought years.
- * If you have (minor) carpentry repairs you want doing, you can now put your name down on the list (ask where it is, in the office), and Yig'al Nymark, who has recently taking over the running of the carpentry shop, will send somebody to do them - within a reasonable amount of time...
- * A number of people have changed their places of work. Sarah Devolt has left the tourist trade at the moment and is taking over a group of toddlers. Ruth Rachmani, whose job as medical secretary was recently taken over by Dorit B., has started work at "Upper Galilee Metals" (which used to be a branch of our factory).
- * The swimming season is finally and officially over, and I must say that this year the team of Sarit, Harold and Phil managed to provide us with a beautifully clean and well-organised pool during the whole season.

Shabbat Shalom,

Inge

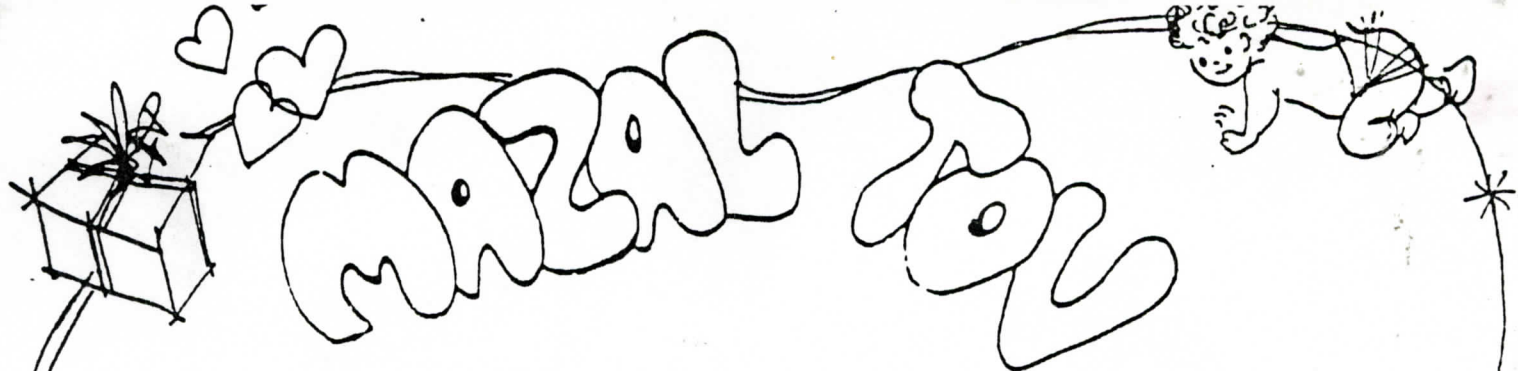
J A R R Z E I T

1 Cheshvan (1975) - Mrs. Lucy Aptroot

2 Cheshvan (1978) - Mrs. Assya Nemenov

נר זכרון

HAPPY BIRTHDAY

- 25.20.92. Myron Winkler
26.10. Ohad Devolt
27.10. Leila Hart
Ya'ir Waller (M.Cohen - grandson)
Came'a Devon
Dor G'dalison
28.10. Or Oren
30.10. Barak Ben-Reshef
31.10. Norbert Cohen
Yochanan Beller (Tenna - grandson)

*****

HAPPY ANNIVERSARY

*****

TONIGHT -
at 21.30 in the Dining-Room
a DOUBLE SIMCHA
as we celebrate the wedding of
REBECCA & BEET
and
ORAH & RICK

*****

- 25.10. Hilah & Yehudah Yehudah
26.10. Shlomit & Harry Lipschitz
Mickey & Yehudah Eder
27.10. Sharona & David Marciano
Avital & Issar Neumann
Sher & Josh Kashdan
29.10. Amalia & Gil Levine
30.20. Frankie & Phil Glick

*****

TOMORROW - from 11.00 - 15.00
in the Moadon:

A SALE of INDIAN
goods - dresses
cloths
coverlets etc.

Payment in cash.

****

